

Διασκευή
από το παραμύθι
της Φυλλιώς Νικολούδη:
"Το χαρούμενο λιβάδι"

ΠΡΟΣΩΠΑ:

1-6 ΑΦΗΓΗΤΕΣ

1 ΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ:

ΓΙΑΓΙΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ:

8 ΜΑΡΓΑΡΙΤΕΣ

1^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ:

2^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ:

3^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ:

4^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ:

5^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ:

6^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ:

7^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ:

8^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ:

1η ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ:

2η ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ:

ΜΕΛΙΣΣΟΥΛΑ :

ΠΑΣΧΑΛΙΤΣΑ:

ΜΟΥΣΙΚΗ 1: ΕΙΣΑΓΩΓΗ (Forrest Gump Soundtrack)

1^{ος} ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Κάποτε, λίγο πιο μακριά από το μέρος που μένουμε, υπήρχε ένα λιβάδι. Όλοι έλεγαν πως ήταν το ωραιότερο λιβάδι που είχαν δει ποτέ. Ήταν γεμάτο κάτασπρες μαργαρίτες. Οι μαργαρίτες ήταν πολύ αγαπημένες και περνούσαν όμορφα μαζί...

ΜΟΥΣΙΚΗ 2: ΧΟΡΕΥΟΥΝ ΠΕΤΑΛΟΥΔΕΣ - ΠΑΣΧΑΛΙΤΣΕΣ(2 Vivaldi – Spring)

ΜΕΛΙΣΣΟΥΛΑ: Τι όμορφη μέρα σήμερα! Όταν μπαίνει η άνοιξη όλα γίνονται πολύ όμορφα! Ελάτε να παίξουμε όλες μαζί!

ΠΑΣΧΑΛΙΤΣΑ: Φίλες μου μη με κουράσετε σήμερα. Δεν θέλω να ιδρώσουν τα φτερά μου! Δέστε πως λάμπουν στον ήλιο!

1η ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ: Κοιτάξτε τι όμορφες που είναι οι μαργαρίτες! Δεν χορταίνω να τις βλέπω!

2η ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ: Είναι πολύ χαρούμενες. Μακάρι να είναι πάντα αγαπημένες μεταξύ τους και να έχουν πάντα φίλους στη ζωή τους. Είναι πολύ σημαντικό να έχεις κάποιον στις χαρές και στις λύπες της ζωής σου.

1^{ος} ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Όσπου μια μέρα μια παπαρούνα φύτρωσε δίπλα τους...

ΜΟΥΣΙΚΗ 3: ΜΟΥΣΙΚΗ ΥΠΟΚΡΟΥΣΗ (Stefanos Korkolis _ Night Butterflies)

1^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Μπα! Τι είναι αυτό το παράξενο πλάσμα που ξεφύτρωσε πλάι μας; Πως βρέθηκε εδώ; Κοίτα πως είναι έχει αγκάθια στο κοτσάνι του! Είναι πολύ άσχημο! Ε! μαργαρίτες για ελάτε όλες εδώ!

2^{ος} ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Μαζεύτηκαν όλες οι μαργαρίτες λοιπόν γύρω απ'το φυτό και το περιεργάζονται. Άλλες το κοίταζαν αδιάφορα... Άλλες με θαυμασμό..., γιατί έβλεπαν κάτι διαφορετικό. Και άλλες του γύρισαν την πλάτη, δείχνοντάς του έτσι ότι δεν το θέλουν στο λιβάδι. Οι μέρες περνούσαν και οι μαργαρίτες δεν ήξεραν πως λέγεται αυτό το λουλούδι. Μια μέρα που ήρθε ένας άνθρωπος στο λιβάδι οι μαργαρίτες τον άκουσαν να αναρωτιέται...

ΑΝΘΡΩΠΟΣ: Μα πως ξεφύτρωσε αυτή η παπαρούνα ανάμεσα στις μαργαρίτες;

2^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ Α! Ωστε αυτό είναι. Παπαρούνα! Πρώτη φορά βλέπω τέτοιο λουλούδι!

ΟΛΕΣ ΜΑΖΙ: Ααα... μια παπαρούνα!

2^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ Πως βρέθηκε στο δικό μας λιβάδι; Είναι διαφορετική από εμάς. Προσέξτε μπορεί να σας κάνει κακό! Δεν την θέλω! Να φύγει από κοντά μου! Θα την ξεριζώσω!

ΟΛΕΣ ΜΑΖΙ: Να την ξεριζώσουμε!!!

3^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Αυτή είναι κατακόκκινη! Και εμείς ολόασπρες! Κοίτα πόσο διαφέρει από εμάς! Κοίτα πόσο άγρια είναι τα φύλλα της!

4^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Και το κοτσάνι της είναι όλο αγκάθια! Μας χαλάει την ομορφιά του λιβαδιού. Αδύνατο να ανεχτώ εγώ, μια άσπρη, κάτασπρη μαργαρίτα, να μείνω μαζί της. Δε θέλω ένα τέτοιο λουλούδι δίπλα μου. Δε το θέλω!

ΓΙΑΓΙΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Μα τι είναι αυτά που λέτε! Ο παππούς σας, που είχε πολλούς φίλους, μου έλεγε πως υπάρχουν κι αλλού λιβάδια που έχουν μαργαρίτες και παπαρούνες μαζί. Αυτός και οι φίλοι του περνούσαν πολύ ωραία εκεί, γιατί και οι παπαρούνες είναι λουλούδια σαν κι εμάς. Γι' αυτό, εγώ σας λέω να την αφήσουμε να μείνει μαζί μας. Δεν πρόκειται να μας κάνει κανένα κακό.

5^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Τι λες; Κι αν δίπλα σ' αυτή την παπαρούνα ξεφυτρώσει κι άλλη και κάνουν παπαρουνάκια, τότε θα γεμίσει το λιβάδι μας. Δε θέλω τα παιδάκια μου να παίζουν μαζί τους.

6^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Και τι πειράζει;

7^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Όχι, όχι όχι!!! Δεν μπορώ να το ανεχτώ! Εμείς τι δουλειά έχουμε να ανακατευόμαστε με τις παπαρούνες; Καλά δεν καθόμαστε στο λιβάδι μας, στην ησυχία μας; Μπελάδες θέλετε να βάλουμε μέσα στο κεφάλι μας;

ΟΛΕΣ ΜΑΖΙ: Να φύγει η παπαρούνα! Να την ξεριζώσουμε!!! **Να την ξεριζώσουμε!!**

6^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Να μείνει, δεν μας πειράζει.

ΜΟΥΣΙΚΗ 4: ΜΟΥΣΙΚΗ ΥΠΟΚΡΟΥΣΗ (*Stefanos Korkolis-Sensitivities(Soundtrack)*)

3^{ος} ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Οι μαργαρίτες ερχόταν με τις ώρες γύρω από την παπαρούνα και συζητούσαν. Δηλαδή τι συζητούσαν. Φώναζαν τόσο πολύ που τις φωνές τους τις άκουγαν και τα λουλούδια από τα γύρω λιβάδια. Δεν μπορούσε να το χωρέσει ο νους τους πως είναι ανάμεσά τους ένα κόκκινο λουλούδι! Η παπαρούνα δεν καταλάβαινε τι έχει συμβεί. Δεν μπορούσε να μιλήσει. Δεν ήξερε την γλώσσα τους. Βλέπετε οι παπαρούνες δεν μιλάνε την ίδια γλώσσα με τις μαργαρίτες. Καταλάβαινε βέβαια πως κάτι συνέβαινε. Πως κάτι έλεγαν γι' αυτήν αλλά δεν ήξερε τι. Ένιωθε πως τα πράγματα δεν ήταν και τόσο ευχάριστα.

Ειδικά όταν έλεγαν την φράση.....

ΟΛΕΣ ΜΑΖΙ: Να φύγει να φύγει! Να την ξεριζώσουμε!!!

4^{ος} ΑΦΗΓΗΤΗΣ: ....άραγε τι να σήμαινε αυτό; Την τρώμαζαν τα αγριεμένα πρόσωπα μερικών. Απ' την άλλη όμως έβλεπε και τα φιλικά κάποιων άλλων.

ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ: Δεν ξέρω τι γίνεται. Εγώ πάντως θα κάτσω εδώ δεν θα τους ενοχλώ και μετά βλέπουμε.

ΜΟΥΣΙΚΗ 5: ΜΟΥΣΙΚΗ ΥΠΟΚΡΟΥΣΗ (Ευανθία Ρεμπούτσικα-Ο σταθμός)

ΜΟΥΣΙΚΗ 6: ΜΟΥΣΙΚΗ ΥΠΟΚΡΟΥΣΗ (Meta ti vrohi-Euanthia Rempoutsika)

4^{ος} ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Η συζήτηση όμως που είχαν οι μαργαρίτες όσο πήγαινε και δυνάμωνε.... Δεν μπορούσε να το χωρέσει ο νους τους ότι ανάμεσά τους θα είχαν ένα κόκκινο λουλούδι.

8^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Μα τι λέτε! Εγώ δεν την θέλω. Δεν την ανέχομαι! Να την ξεριζώσουμε και να την διώξουμε από το λιβάδι μας! Είναι διαφορετική από εμάς! Πως μπορούμε να ταιριάξουμε;

6^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Και εμείς οι μαργαρίτες διαφέρουμε μεταξύ μας κι όμως ταιριάξαμε.

8^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Πως διαφέρουμε μεταξύ μας αφού είμαστε όλες άσπρες;

6^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Και τι νομίζετε το χρώμα μας κάνει να είμαστε όλες ίδιες; Ωραία είμαστε όλες άσπρες. Και λοιπόν; Για δείτε τα πέταλά σας είναι ίδια σε όλες; Κοιτάξτε τα φύλλα μας, άλλες έχουμε περισσότερα και άλλες λιγότερα. Άλλες είμαστε μικρότερες και άλλες μεγαλύτερες. Και τα κοτσάνια μας είναι το ίδιο μεγάλα σε όλες; Κι οι ρίζες μας απλώνονται το ίδιο στα βουνά κι στους κάμπους; Δεν έχουμε όλες τις ίδιες συνήθειες;

4^{ος} ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Οι μαργαρίτες άκουσαν προσεκτικά αυτά τα λόγια. Πήραν μέτρα και άρχισαν να συγκρίνονται μεταξύ τους..... Άλλες μετρούσαν τα κοτσάνια τους.....

7^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Κοίτα τα φύλλα μου είναι πιο μακριά από τα δικά σου. Και το κοτσάνι μου είναι πιο χοντρό από το δικό σου!

4^{ος} ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Άλλες χώθηκαν μες το χώμα και μετρούσαν τις ρίζες τους....

1^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Οι ρίζες σου απλώνονται πιο βαθιά από τις δικές μου!

4^{ος} ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Ούτε λίγο ούτε πολύ τους πήρε μια ολόκληρη μέρα και μια ολόκληρη νύχτα να μετριοούνται. Και όταν τελείωσαν κατάλαβαν πως καμιά δεν ήταν ίδια με τις υπόλοιπες. Και ας ήταν όλες άσπρες μαργαρίτες. Όπως διαφέρουμε μεταξύ μας έτσι διαφέρουμε κι με την παπαρούνα. Οι υπόλοιπες μαργαρίτες την κοιτούσαν προσεκτικά. Δεν ήταν τόσο αγριεμένες όσο στην αρχή. Έβλεπαν την παπαρούνα με περισσότερη συμπάθεια από πριν.

ΟΛΕΣ ΜΑΖΙ: Ας μείνει για λίγο μαζί μας και μετά βλέπουμε.

5^{ος} ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Έτσι και έγινε. Η παπαρούνα δεν κατάλαβε τι είχε συμβεί. Άρχισε να τους μιλά στην δικιά της γλώσσα. Τους μιλούσε με το πρόσωπό της και με τα χέρια της. Με τον καιρό κατάφεραν να καταλαβαίνονται μεταξύ τους. Έφτιαξαν καινούργιες και παράξενες λέξεις για να μπορούν να συνεννοούνται. Έλεγε μια λέξη η παπαρούνα, της απαντούσαν με μια δικιά τους λέξη. Και έκαναν μια μεγάλη σαλάτα από λέξεις. Κάθε φορά που έφτιαχναν μια καινούργια λέξη τους άρεσε τόσο πολύ που ξεκαρδίζονταν στα γέλια.

Είχαν πολλά και ενδιαφέροντα πράγματα να πουν. Μιλούσαν και γελούσαν με τις ώρες. Έπαιζαν γύρω-γύρω όλοι(παίζουν)...κυνηγητό (παίζουν)... σκοινάκι (παίζουν)...Έκαναν κούνια τραμπάλα, τσουλήθρα.

Μια φορά μάλιστα, μια μαργαρίτα ντράπηκε, κοκκίνισε τα μάγουλα της και μια μαργαρίτα της είπε.....

1^η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Μοιάζεις με την παπαρούνα. Είσαι κατακόκκινη σαν και αυτήν!

6^{ος} ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Περνούσαν πολύ καλά όλες μαζί παρέα. Η παπαρούνα είχε μπει στην ομάδα και ας ήταν κόκκινη. Κατάλαβαν πως ούτε το φαγητό τους τρώει ούτε τον ήλιο τους παίρνει. Έφταναν όλα για όλους. Είχαν ακούσει μάλιστα τους ανθρώπους να λένε πως, τώρα που το λιβάδι ήταν ασπροκόκκινο, τους άρεσε περισσότερο. Έτσι τις ζήτησαν να γίνουνε φίλες..

ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ: Με μεγάλη μου χαρά! Είναι πολύ ωραίο να έχεις φίλους! Τώρα που βρήκα τους δικούς μου δεν τους αφήνω. Η φιλία είναι σημαντική και πολύτιμη γιατί γεμίζει την ψυχή μας με αγάπη και ο κόσμος γίνεται καλύτερος!

ΜΟΥΣΙΚΗ 7: ΧΟΡΕΥΟΥΝ ΟΛΕΣ ΜΑΖΙ (*Evanthia Reboutsika ~ Carousel*)

ΤΕΛΟΣ